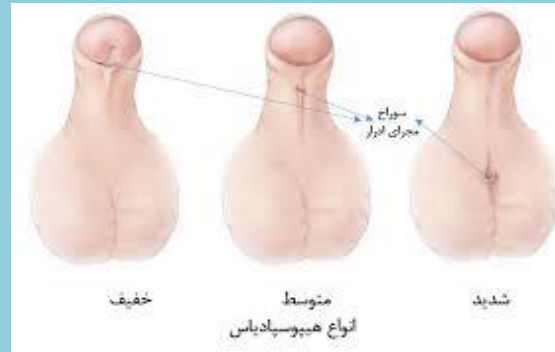


هایپوسپادياس يك نقص مادرزادی است که حدود یک مورد از هر ۲۵۰ نوزاد پسر متولد شده را درگیر می نماید و در آن ، سوراخ مجرای آلت بجای نوک در زیر آلت باز می شود .

برخی از موارد هایپوسپادياس به صورت ارثی منتقل می شوند اما در بسیاری موارد علت شناخته شده ای وجود ندارد. شدت اختلال در بیماران مختلف متفاوت است . در اکثر موارد سوراخ مجرا نزدیک به نوک آلت است اما در موارد شدید سوراخ مجرا می تواند نزدیک به کیسه بیضه یا حتی پائین تر از آن باز شود . موارد شدید بیماری با کجی آلت همراه است که باید در حین عمل اصلاح شود.

همانگونه که ذکر شد برخی موارد این بیماری جنبه ارثی دارند . اگر مردی مبتلابه هایپوسپادياس باشد ، احتمال این بیماری در فرزند او افزایش می یابد .

مصرف هورمون پروژسترون در حین بارداری برای جلوگیری از سقط جنین می تواند سبب بروز این اختلال شود . مادرانی که در سن بالا باردار می شوند نیز احتمال بروز این بیماری در فرزندشان بیشتر می شود.



موارد خفیف هایپوسپادياس معمولاً مشکلی برای فرد ایجاد نمی کند و عمل جراحی به منظور زیبایی انجام می شود . اما در موارد متوسط تا شدید، بیمار فرد در صورتیکه عمل نشود قادر به بچه دار شدن نخواهد بود و یا در مواردی که باکجی شدید آلت همراه است ، فرد قادر به نزدیکی کردن نخواهد بود.

نوع

درمان

شدید:

جراحی:

در کودکان مبتلابه هایپوسپادياس تا زمان عمل جراحی نباید ختنه انجام شود . بهترین سن انجام عمل جراحی بین ۶ ماهگی تا یک سالگی است چرا که معمولاً پس از عمل کودک باید به مدت ۲-۱ هفته سوند داشته باشد و اگر عمل قبل از راه افتادن کودک انجام شود ، مراقبت پس از عمل برای مادر بسیار راحت تر خواهد شد.

در صورتیکه اندازه آلت کوچک باشد ، بجای صبر کردن برای بزرگ شدن کودک بهتر از با تجویز دوعدد آمپول تستوسترون موقتا طول آلت را افزایش داد . این افزایش طول موقتی است و پس از چندماه آلت به طول طبیعی خود باز می گردد.

نکته بسیار مهم این است که عمل هایپوسپادياس ، عملی بسیار حساس و تکنیکی است و نکات بسیاری

بازسازی مجرای ادراری نخواهد بود و در این حالت باید از پیوند مخاط دهان به پوست آلت برای ترمیم استفاده کرد.

را باید در حین عمل در نظر داشت تا بتوان ظاهری طبیعی برای آلت ایجاد نمود. بنابراین توصیه می شود عمل جراحی توسط اورولوژیستی انجام شود که این عمل را به تعداد زیاد انجام می دهد.



هایپوسپادیازیس

در دستان اورولوژیست با تجربه، موارد خفیف تا متوسط هایپوسپادیازیس در بیش از ۹۰٪ موارد با یک عمل قابل اصلاح است اما موارد شدید معمولاً نیاز به چند مرحله عمل خواهد داشت.

در صورتیکه جراح به اصول عمل ترمیم هایپوسپادیازیس آگاهی کامل نداشته باشد، نتیجه بد شکلی آلت یا شکست کل عمل است و هر چه تعداد عملهای قبلی انجام شده بر روی آلت بیشتر باشد امکان اینکه بتوان ظاهر قابل قبولی برای آلت ایجاد کرد کاهش می یابد. چراکه پس از چند مرحله عمل ناموفق پوست آلت حالت طبیعی خود را از دست میدهد و دیگر قابل استفاده برای

